

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gl. 50 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravištvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deložniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisí se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oknanila se plačuje od navadne vrstice, če se natirne enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Iz državnega zbora.

Kaj stanejo srednje in visoke šole?

Omenjal sem zadnjič, koliko znašajo stroški za naučno ministerstvo. Tu sem spadajo tudi c. kr. gimnazije. Stroški za nemško gimnazijo v Celju znašajo n. pr. 26.645 fl. Mariborska gimnazija prizadeva 35.474 fl., v Celovcu 36.612 fl., v Beljaku 24.546 fl., v Ljubljani 49.704 fl., v Novem mestu 24.175 fl. itd. Slovensko-nemška gimnazija v Celju bi stala le 12.500 fl. Prva gimnazija v Gradcu 51.262 fl., druga ondi 39.654 fl. itd.

Vseučilišče dunajsko stane nad 1 milijon gold. vsako leto, vseučilišče v Inomostu 346.780 fl., v Gradcu 473.853 fl., vseučilišče v Pragi (nemško) 294.248 fl., vseučilišče v Pragi (češko) 482.166 fl., v Lvovu 263.103 fl., v Krakovu 415.600 fl., v Černovicah 145.100 fl., tehnična šola na Dunaju 319.800 fl., tehnična šola v Gradcu 115.100 fl., nemška tehnična šola v Pragi 116.341 fl., češka tehnična šola v Pragi 129.652 fl. itd. Vse visoke šole stanejo 4.128.597 fl., tri katoliške bogoslovske šole v Solnem gradu, Olomucu in na Dunaju 58.000 fl. Vse srednje šole (gimnazije in realke) 7.115.531 fl.

Naj še omenim, da ima vsak minister skupne plače 20.000 fl., tako tudi predsednik najvišjega računskega dvora. Iz tega že spoznate vsaj nekoliko, kam se spravljajo državni stroški.

Predlogi in čast Dunaja.

V seji dne 5. oktobra in naslednje dni je mnogo govornikov popisovalo bedo, v kateri se nahajajo po letošnji povodnji in toči poškodovani prebivalci. Izmed naših poslancev so govorili gg.: dr. Gregorec, Pfeifer, Spinčič in Bianchini. Poslanci Povše, Robič in drugi so zahtevali, kakor že v zadnjem zasedanju, naj se spremeni postava z dne 28. marcija 1892 tako, da bo država mogla dajati vinogradnikom brezobrestnega posojila brez ozira na to, koliko daje, dežela. Poslanec Einspieler predlaga, naj se spremeni volilni red za Koroško, Berks pa, naj se prepove uvoz in prodaja umetnih vin in naj se ne iztirjavajo davki, koder so prepovedani živinski sejmi. Poslanec Treuinfels predlaga nasvet, naj se sestavi častno sodišče v državnem zboru, ki ima razsojevati, kako se ima dati zadoščenje razžaljenemu državnemu poslancu. Dvoboj bi bil izključen. Dipauli predlaga, naj se izdela jezikovna postava za celo državo.

V seji dne 6. oktobra je dunajski župan dr. Lueger branil čast dunajskega mesta proti raznim napadom. Nekateri govorniki so namreč v prejšnjih dnevih očitali Dunajčanom, češ, da se ti niso skazali dosti usmiljenih ob času zadnjih povodnjih nesreč. Neki židovski poslanec se je izrazil, da zlato dunajsko srce je postalo pločevinasto.

Dr. Lueger je našteval tisočake in tisočake, katere so Dunajčani zbrali v pomoč po povodnji ponesrečenim, akoravno so dunajski židovi ovirali te zbirce. V svojem govoru je djal dunajski župan: »Ako se bodo povsodi vdomačila krščanska načela, potem ne bo treba ponesrečenim še le finančnega ministra prositi za podporo; država bo vsem brez prošnje pomagala«. Bog daj, da te čase še mi dočakamo!

Škandal Iro-Gregorig.

V seji dne 7. oktobra je prodajal svojo modrost socijalni demokrat Schramel ter med drugim izjavil: »Verskega poduka ni treba v šoli«. Krščanski socijalist Gregorig zakliče vmes: »Potem nastopi prosta ljubezen«. Schönererjanec Iro pa zavpije proti Gregorigu: »Sodawasser pri Wimpergerju«. Te tri besedice, katerih pomen drugi poslanci niso razumeli, so Gregoriga grožno razburile. Začel je Gregorig Irota zmerjati z »lumpom« itd. Iro mu je nastavljal že pest, da ga mahne za uho; kar bi se bilo tudi zgodilo, da ni med njiju stopil dr. Lueger ter zabranil še večji škandal. Med poslanci je nastal silni vrišč, ki je trajal kake pol ure. Predsednik Abrahamovič je klical in zvonil; toda v groznem nemiru ga nihče ni slišal. Zbežal je torej s predsedniškega stola in seja je prenehala, dokler zopet mir nastane.

Po sklepu seje zahteva Iro od predsednika, naj se vsled upravnega reda izvoli tako imenovani grajalni odbor, ki ima preiskavati razžaljive besede Gregorigove in njemu zaradi teh besed izreči grajo. To je največja kazen, katero more prisoditi državni zbor poslancu, ki je razžalil drugega poslanca. Ta odbor se je tudi drugi dan izvolil in takoj začel svoje delo. Kot predsednik je bil izvoljen grajalnemu odseku katoliški nemški poslanec dr. Fuchs. Več ko tri ure je ta odsek, ki je bil sestavljen iz poslancev vseh strank državnega zbora, imel svoje posvetovanje ter slednjič predlagal državnemu zboru še tisti dan: Graja se naj izreče poslancu Iro-tu, ki je z zgoraj navedenimi besedami: Sodawasser bei Wimperger hudo razžalil poslanca Gregoriga; ob enem se pa ima grajati tudi Gregorig zavoljo besed, ki se ne smejo izgovarjati v zbornici.

Dr. Lueger je pri tej priliki z najostrejšimi besedami ožigosal Schönererjance, ki drugega ne znajo, kakor samo le poštene ljudi z blatom ometavati, kar je spričal z mnogimi dokazi. Tudi je ostro obsodil dvoboj, da je grof Badeni prebledel. Ob enem je priznal, da tudi besede njegovega prijatelja Gregoriga zaslužijo grajo; toda predlaga, naj državni zbor Gregoriga nekoliko izgovarja radi teh besed, katere je izgovoril v opravičeni svoji jezi. Ta predlog se je tudi sprejel.

Soglasno je državni zbor izrekel grajo Irotu, kakor tudi Gregorigu; toda Gregoriga je državni zbor nekako

izgovoril. Tako se je Iro sam ujel v zanjko, katero je nastavil Gregorigu.

Mnogi bralci se jezijo nad nedostojnim obrašanjem nekaterih državnih poslancev, ki so krivi, da se toliko zlatega časa potradi. Pomislite pa, da ti razgrajati so sami nemški poslanci; slovanski so se vedno obnašali dostojno in le samo to želijo, da bi mogli mirno zborovati.

Dvorni svetovalec Šuklje — uskok.

Te dni so se vršile volitve v razne odseke državnega zbora. Zatega voljo se je naša krščanska slov. zveza tudi posvetovala, kdo se naj izvoli v zelo važni budgetni ali proračunski odsek. Slovenci imamo pravico, da izvolimo v ta najiminitnejši odsek dva poslanca. V zadnjem zasedanju sta bila va-nj izvoljena dr. Krek in dr. Gregorčič. Zdaj je pa hotel namesto Kreka izvoljen biti dvorni svetovalec Šuklje. V ta namen smo slovenci in isterski poslanci imeli posebno sejo, da se pogovorimo. Pri glasovanju pa je dobil Krek 14 glasov, Šuklje samo 4 glasove.

Ko je potem bilo v seji naše zveze še enkratno glasovanje, je dobil izmed 29 oddanih glasov Krek 21, Šuklje 7 glasov. Vsled tega je Šuklje izjavil, da izstopi iz našega kluba, ker se mu ni izpolnila njegova volja. Splošno se sodi, da je minister Gavč nagovoril Šukljeta, naj skusi vstopiti v proračunski odsek, da ga bo zagovarjal zavoljo celjske slov. gimnazije. S tem, da so Slovenci odklonili Šukljeta, so pokazali javno, da ne marajo za Gavča. —

V seji pretečenega torca je predložila vlada predlog, naj se pogodba z Ogersko podaljša začasno, za eno leto, torej do dne 1. januarja 1899. Ali se bo vladi posrečilo, dobiti za ta predlog potrebno večino, je še vprašanje. Ob enem je vlada predložila postavne načrte o novem prevoznem davku in o novem davku na prodajo sladkorja.

Obravnavalo se je potem o vladnem predlogu zastran podpore po vremenskih nezgodah poškodovanim. Govoril je tudi dr. Pommer ter zabavljaj o zdajšnji večini in v čeških uradnikih, ki so nastavljeni v Ebensee-u. Slednjič se je sklenilo, naj se konča razprava o nujnih predlogih. Govorilo se je več kakor 14 dnij o teh uimskih nesrečah. Koliko podpore se naj podeli ponebrečencem, o tem ima zdaj razsoditi proračunski odsek, ki se je v torek izvolil.

V seji dne 13. oktobra se je prebralo pismo poslanca Iro-ta, v katerem naznanja, da z ozirom na grajo, katera se mu je izrekla v državnem zboru, odloži državno poslanstvo. Ob enem je prosil poslanec Schönerer za 4-tedenski odpust. Schönerer bo brez dvoma vporabil ta odpust, da bo toliko lažje agitiral za zopetno izvolitev svojega prijatelja Iro-ta.

Cerkvene zadeve.

† Dr. Janez Ev. Lipold.

Kar nič se ni poslovil od svojih ljubih; ne od svoje udane družine, ne od svoje tako ljube in drage mu rodbine, ne od svojih prijateljev, ne od svojih zvestih ovčic in tudi ne od svojih srčno ljubečih duhovskih sobratov. . . Odmaknil se je svojim ljubim, kakor da bi bil odšel na kratek izprehod, hoteč se kmalu vrniti. A ni šel na kratek izprehod, dr. Janez Ev. Lipold, župnik pri Sv. Petru pod Sv. gorami in bivši deželni

poslanec, se je napotil na daljno pot v dolgo večnost, dr. Lipold se ne vrne več k svojim ljubim, neizprosna smrt mu je pristrigla nit življenja v sredo zvečer, dne 6. oktobra. »Dr. Lipold umrl, je li mogoče?« Tako smo popraševali drug drugega, ko smo izvedeli pretužno vest. Ker se nisi mogel, preblagi rajniki, posloviti od nas — ker se je smrti tako mudilo — naj se pa mi poslovimo od tebe s kratkimi vrsticami o tvojem bitju in žitju!

Dr. Janez Ev. Lipold se je porodil dne 15. prosinca leta 1842. od slavne, premožne slovenske rodovine Lipoldove v Mozirju. Že v 21. letu (leta 1863.) je bil posvečen v mašnika ter kaplanoval pri Novi cerkvi in na Vranskem; bil 5 let profesor v mariborski bogoslovnici; leta 1872. postal župnik v Št. Martinu pri Šaleku, katero župnijo je oskrboval 20 let, do leta 1892., ko se preseli na župnijo Sv. Petra pod Sv. gorami. Le pet let je pastiroval tukaj, kar ga ono sredo zvečer Gospod nagloma pokliče k sebi. Pokopali smo ga v petek zjutraj ob 10. uri. Kaj pač ga je moglo tako zgodaj položiti v grob? Srčna bolezen ali hiba, katero je že več let občutil, je bila njegova morilka. Zato ga smrt ni zasačila nepripravljenega. Ob zadnjem svojem godovanju je bil tako otožen! »Preljubi moji tovariši in čistilci«, izgovoril je pri napitnici, »veseli me videti vas v tolikem številu ob godovanju; žalosti me pa, dobro vedoč, da ste zadnjikrat pri meni«. Resnično, drugo godovanje bo v nebesih obhajal.

Pogreb je bil veličasten, kakoršnega si je zaslužil preblagi gospod. Predno so pogrebci vzdignili krsto ter prenesli iz župnišča v cerkev, zapoje šentpeterski pevski zbor žalostinko: »Blagor mu, ki se spočije«. . . Nagrobni govor je govoril č. g. Marko Tomazič, župnik pilštanski. Ganljiva beseda pridigarjeva je izvabila marsikatero grenko solzo žalosti iz očes. Slavil je rajkega kot skrbnega dušnega pastirja, kot iskrenega rodoljuba ter dobrega državljana. Predolga bi bila spominska črtica, ko bi hotel omeniti le nekoliko zaslug pokojnega doktorja, katere si je stekel pri svojem delovanju za cerkev in ubogi naš narod in katere je opisal g. pridigar. Ne morem pri tej priložnosti zamolčati besed priprostega kmetiča, ki je stal ob mrtvaškem odru rajkega ter svojemu sosedu rekel: »O, dober gospod so bili, tako radi so spovedovali ter sv. rožni venec molili!«

Zadušno sv. mašo je opravil nekdanji kaplan pokojnikov, sedanji mestni župnik brežiški, č. g. J. Mešiček, stregla pa sta mu dva šolska tovariša rajnega doktorja ter dekan od Sv. Katarine; veličasten pogreb, katerega se je udeležilo 28 duhovnikov, vodili so preč. g. kanonik in dekan kozjanski. Pri cerkvenem opravilu ter sprevedu je bil navzoč g. vodja okrajnega glavarstva, pl. Vistarini. Ob odprtem grobu zapojejo pevci premilo pesem: »Nad zvezdami«. Zdajci zasveti solnce izza deževnih jesenskih meglâ na prerani grob dragega pokojnika, kakor da bi mu hotelo reči: »Saj ti v življenju nisem sijalo, saj si užil le malo svetlih, solčnih dnij, a užival boš v onem življenju solnce prave sreče«.

Ob njegovem grobu žaluje skofija, ki je s pokojnikom zgubila letos že drugega doktorja sv. pisma ter zvestega, skrbnega delavca v vinogradu Gospodovem; joka kozjanska dekanija, katerej je bil dika in ponos; tožijo posebej njegovi duhovski tovariši, katerim je bil vedno moder svetovalec in zvest tovariš-prijatelj; milo plaka slovenska domovina, ki je zgubila z njim vrliga sina, neustrašljivega boritelja in zagovornika. O, preblagi doktor, slovenska domovina ti bo ohranila hvaležen in časten spomin, saj zánjo si delal, zánjo živel ter posvetil vse svoje moči. Kot mož izredne nadarjenosti, učenosti in bistrega uma in duha, jeklene značajnosti, žilavosti in neustrašljivosti, povedal je vsakomur odkrito in očito resnico v obraz — hinavščine.

ni poznal. Bali so se ga ter tudi spoštovali njegovi politični nasprotniki. Slavnoznana je bila njegova gostoljubnost in radodarnost, dasi je zadel ravno v Št. Petru na najslabša leta, kakor sam piše v oporoki svojim duhovskim tovarišem: »Ker mi osoda ni bila mila in ker sem tukaj imel najslabša leta, se nihče majhni zapuščini čuditi ne more, in torej prosim svoje sobrate, ki se bodo mojega pogreba udeležili, naj to Bogu darujejo. Bog z Vami in hvala! Če sem kateremu koli v življenju krivico storil, ali katerega razžalil, ga prosim odpuščenja, kakor tudi iz dna srca vsem odpustim, da bi tudi jaz našel milostljivega sodnika«. Trdno upamo vsi, da si ga našel! Mir in pokoj tvoji duši! M.

Gospodarske stvari.

Narodno gospodarstvo.

(Govoril poslanec in vodja Fr. Povše na vseslovenskem shodu.)

Če si ogledamo naš narodno-gospodarski položaj, priznati moramo kot trezni opazovalci, da je nepovoljen. Naše ljudstvo se peča večinoma s poljedelstvom, katero sploh po vsej Evropi hira in bije trd boj za svoj obstanek, in ne bom o tem donašal dokazov, saj ves svet to priznava.

Pa tudi naša obrt bi morala biti na višji stopinji, kajti v sedanjih časih zamore le oni obrtnik vztrajati, ki ima poleg temeljitega strokovnega znanja vsa sredstva za cenejo produkcijo.

Veliki kapital razpolaga z najraznovrstnejšimi stroji in zatira malo obrt.

V obeh strokah, poljedelstvu in obrtniji, pa velja, biti povsem kos nalogi svoji, in v to treba temeljite strokovne izobrazbe. Zato nam bodi skrb, da se za kmetijstvo in obrtnijo osnujejo podučni zavodi, seveda v materinščini. Ali ni žalostno, da se morajo slovenski kmečki sinovi na Štajarskem le v nemških zavodih šolati, ako želé v svoji stroki izobraziti se, isto tako slovensko-hrvaški kmečki mladeniči ne najdejo v Istri, svoji domovini, gospodarskega izobraževališča z materinskimi podučnim jezikom. Kaj naj rečem o odnošajih na Korotanu?

Prevažna je obrt za naše primorske brate, pa ti morajo poprej biti večji italijanskega ali nemškega jezika, ako hočejo v tržaški obrtni šoli izobraziti se. Ali ni to že dovolj jasen dokaz, da se nam celó v strokovni izobrazbi naši ne dovoljuje poduk v materinščini, ko osobito v kmetijsko šolo prihaja kmečki sin, ki se zopet vrne na svoj dom in se ima le v svoji stroki izobraziti. Tu že je najjasniši dokaz, da naši sosedje nimaje najmanjšega čuta za enakopravnost ter da celo v strokovnih izobraževališčih skušajo našo mladino raznaroditi.

Če je vladi res mar na tem, da hoče tudi nam biti pravična, odpravi naj na tržaški obrtni šoli krivico, ki se nam godi, in dokler ne dosežemo narodne avtonomije, naj vlada uporablja svojo moč, da omogoči naši mladini, strokovno izobraziti se v materinščini. Ona lahko državne subvencije, katere deli deželam za vzdrževanje kmetijskih šol, deli s pogojem, da se za slovenske sinove priredé zavodi s slovenskim podučnim jezikom, ali naj deli zdatne štipendije, da bodo zamogli naši kmečki mladeniči obiskovati gospodarske zavode s slovenskim podučnim jezikom.

Le mali del našega naroda bavi se s trgovino, v kateri bi morali pač biti gospodarji na obalih našega Jadranskega morja.

Kakor je osobito velika obrt v rokah nam nenaklonjenih tujih kapitalistov, istotako je velika trgovina v tujih rokah. Tu nas čaka istotako obširno polje naše

delavnosti, saj vidimo, kako tuji trgovski živelj v Trstu oholo postopa proti nam.

V trgovini pa ne velja le denar, ampak tudi strokovna izobrazba, zato moramo delovati na to, da si pridobimo višjo trgovsko učilnico, v kateri se bode naša mladež zamogla temeljito pripraviti za trgovski stan, in naši mladi trgovci morajo iti daleč v svet, da se podučé o odnošajih velike svetovne trgovine. Naj služijo nam v tem v vzgled osobito Angleži in Nemci, ki sledé tje, kjer se razvija svetovna trgovina. (Dalje prih.)

Sejmovi. Dne 16. oktobra v Spielfeldu. Dne 18. okt. v Oplotnici, Vojniku, pri Sv. Emi, v Mozirju, Trbovljah, pri Sv. Treh kraljih v Slov. gor., v Apačah in Podsredi. Dne 20. okt. v Mariboru (tudi za konje). Dne 21. okt. pri Mali Nedelji, na Bregu pri Ptuju (za svinje), v Sevnici in Celju (tudi za konje).

Dopisi.

Z Dunaja. (Truplo † Kopitarja) se je v nedeljo, dne 10. oktobra vzdignilo na tukajšnjem pokopališču pri Sv. Marku in prepeljalo v Ljubljano. Profesor Kopitar, rojen na Kranjskem, in sicer v Repnjem pri Vodica, bil je glasovit učenjak, pisatelj in uradnik v dvorni knjižnici dunajski ter umrl leta 1844. Ker se na imenovanem mirodvoru že več let sem ne smejo pokopavati mrliči in se bo sčasoma to pokopališče vporabilo kot stavbišče, so želeli slovenski rodoljubi, da se telesni ostanke Kopitarjevi prepeljejo v njegovo domovino. Zraven Kopitarja je počival na Markovem pokopališču drug slavni mož, srbski pisatelj Vuk Karadžič. Tudi srbski rodoljubi so sklenili, da hočejo telesne ostanke svojega rojaka prepeljati v Beligrad, glavno mesto Srbije. Cerkveno blagoslovljenje obeh slavnih možev se je vršilo v nedeljo popoldne ob 2. Sredi pokopališča pod velikim križem sta bili postavljeni na 2 lepih odrih obe rakvi, krasno ovenčani. Zbralo se je na mirodvoru veliko občinstva. Blagoslovljenje Kopitarja je izvršil z mitro na glavi slovenski državni poslanec, preč. g. Lambert Einspieler, kateremu so asistirali slovenski državni poslanci dr. Žitnik, dr. Krek in Žičkar. Mestni župan dunajski, dr. Lueger, je sprejel pri vhodu na pokopališče imenovane gospode. Po blagoslovljenju Kopitarja se je blagoslovilo telo Vukovo po grškem obredu. Po cerkvenem blagoslovu stopi na oder Šuklje ter v slovenskem, srbskem in nemškem jeziku razloži pomen te slavnosti ter pozdravi navzoče zastopnike naučnega ministerstva, vseučilišča, dvorne knjižnice, dunajskega mesta itd. Na nepopisljivo veselje vseh navzočih stopi potem na govorniški oder dr. Lueger ter spregovori v slavo obeh pokojnikov navdušene besede. Med drugim je povedal o našem slovenskem Kopitarju sledeče: »Ko je najslavnejši avstrijsko-nemški pesnik Grillparzer ob enem s Kopitarjem prosil za službo varuha na dvorni knjižnici, se je služba podelila Slovencu Kopitarju, in Grillparzer se je brez vsake nevošljivosti izrazil, da je prav tako. Kopitar je bil v tesni zvezi z najvišjimi nemškimi takratnimi učenjaki, z Jakobom Grimmom, z Göthejem itd.« Dr. Lueger je slednjič izrazil veselje, da zamorejo tudi dandanes razni narodi na znanstvenem polju prijateljski občevati. Proslavljal je potem dunajski župan tudi velike zasluge Srba Vuka Karadžiča. Za Luegerjem je govoril na čast Kopitarju prejšnji minister srbski in predsednik akademije znanosti v Belgradu Novakovič v srbskem jeziku; a na čast Vuku Slovenec dr. Murko v krasnih besedah v slovenskem jeziku. Med posamnimi govori je pelo izborno pod vod-

stvom g. Hubada »Dunajsko slovansko pevsko društvo« staroslovenski »Oče naš« in nekatere primerne žalostinke. Ni mi treba omenjati, da so bili navzoči pri tej slavnosti vsi slovenski državni poslanci, podpredsednik državnega zbora dr. Kramar itd. Po vsej pravici smemo Slovenci ponosni biti na slavne svoje rojake, katerih ime proslavljajo več ko polstoletja po njihovi smrti ne le slovenski njihovi potomci, temveč tudi drugi Slovani in celo tako odlični Nemci, kakor je župan dunajskega mesta. — Rojaki, nikar ne zatajujte svoje slovenske matere! Nikar ne mislite, da ste potem imenitnejši, če se prištevate med nemškutarje, če žlobudrate par nemških besed, ki jih ne razumete, in nikdar ne ponemčujete svojih otrok po nemških šolah. Vsak poštenjak, bodisi Nемеc ali Slovan, zaničuje človeka, ki je zatajil svoj narod. Vsakdo mora zaničevati ljudi, ki so rojeni od slovenskih starišev, pa hočejo veljati zdaj za Nemce in grob kopljejo svojemu narodu. Večni spomin in večna slava pa možem, ki so ohranili vero in jezik svojih starišev! Večni spomin slavnemu Kopitarju!

Od Sv. Jošta na Kozjaku. (Potreba jezikovne naredbe.) Na pošto nakaznico, kjer je bilo č. g. župniku Pavlu Hrovat-u v slovenskem jeziku iz Celja nakazanih 172 gl. 61 kr. in toliko tudi kvitiranih, izplačala je dobrnska poštna upraviteljica, trda Nemka, hlapcu imenovanoga gospoda 472 gl. 61 kr.; torej 300 gl. več, nego se je glasila pobotnica. Pri prvi priložnosti se je poštному uradu dostavil dotični preostanek in s tem bi bila reč poravnana. Ali neki obrekljivi jezik ni miroval poprej, da pride cela zadeva pred c. kr. za mesto deleg. okrajno sodišče celjsko. O izidu poročam, ako Vam drago, g. urednik, drugokrat. (Prosimo! — Uredn.) Kdo je kriv tacih homatij in tolike razburjenosti? Poštna upraviteljica se izgovarja na trdo nemščino in da ne razume slovenskih nakaznic in napisov. To se da opravičiti v toliko, ker mora oditi tje, kamor se ji reče. Krivda zadene le c. kr. deželno poštno ravnateljstvo graško, katero pošilja na Dobrno kot poštno upraviteljico trdo Nemko brez trohice znanja slovenskega jezika. V celem okraju se govori in piše slovenski; na pošti pa uraduje trda Nemka, ki ne more občevati s strankami. Dajte nam uradnikov in uradnic, večjih tudi slovenskega jezika, in izostale bodo take in enake pomote in tožbe!

Iz Brežic. (Razstava grozdja na Bizeljskim) dne 19., 20. in 21. septembra se je v kljub dežju prav dobro obnesla, da zares krasno. Že zunaj je bilo vse prav okusno okinčano; ko smo pa v poslopje stopili, se je moral vsak začuditi nad prav umetno dekoracijo. Ne samo izbe, ampak tudi vhodi, stopnice, vse stene, sploh vsi prostori so bili izredno lepo ozaljšani. — Še bolj pa se je moralo oko začuditi, ko smo stopili v izbe in zagledali zdravo, zrelo in prelepo grozdje, pri katerem so bile vse vrste zastopane, posebno pa plavec, šipon (Mosler), moravna (Portugieser), r. rožica (Circfandler), rilček (Riesling), žlahnjina (Gutedel), muškatelec, rulandec, kavčina (Köln) itd. Posebno lepo je bilo tudi namizno grozdje raznih vrst. — Štiri velike izbe so bile polne prelepega grozdja, belega in črnega, okusno in lepo sestavljenega, da se oko nagledati ni moglo ter se je bilo tudi težko od njega ločiti. — Grozdja je bilo z Bizeljskega, Pišec in Sromelj, ker je bila sploh razstava za brežiški okraj in ker se vino iz teh krajev pod imenom bizeljščina prodaje. — Zraven razstave je bila tudi poskušalnica, kjer se je prav dobro domače vino, in sicer iz novih vinogradov na amerikanski podlagi poskušalo. Posebno se je odlikoval traminec, silvaner, rilček, burgunder in muškatelec, pri katerem so bili gosti tudi prav dobre volje. — Obiskali so razstavo iz brežiškega, sevniškega, kozjanskega in šmariškega

okraja; pa tudi iz daljnih krajev, kakor iz Savinjske doline, iz Celja, Ljubljane, Maribora, Ptuja, Zagreba, še celo iz Gradca so bili gosti. Poskušajte ta vina, sem se spomnil na pesem Ahaceljna, ki pravi:

„Ne vogersko, horvaško, laško vino,
Francosko, špansko ne;
Ni zdravšega čez štajarsko starino,
Za piti gladka je!“

(Dalje prih.)

Iz Solčave. (Cvetje nemške surovosti.) Nemško-nacijonalni petelini postajajo vedno drznejši, in kakor dejanja kažejo, jeli se bodo zaganjati že tudi v mirno naše kmečko ljudstvo. Da izve tudi širni svet o nemških kulturonoscih, podamo v slovenski prestavi, kar sta pisala dva »olikana« Nemca v slovensko spominsko knjigo pri Šturm-Grmelu v Solčavi: »Solčava! Ime je nemško; krčmar po imenu Sturm, zna nemški, žena in otroci pa znajo le »bindiš«. Kje si nemška doslednost? — Nemški Bog (!) daj našim (nemškim) narodnjakom narodno zavednost. Nemčija — »heil!« — Polzer m. p. — »Popolnoma se strinjam z gornjim besedilom. Heil!« — Woschnagg m. p. (iz Šoštanja). — »Vi Nemci, recite Sturm, da ga veže prekleta dolžnost nemški misliti in svojo deco nemško vzgojiti«. — Polzer m. p. — »Da bi vsak nemški mož, ki tu sem pride, le nekoliko nemški mislil in čutil, sem prepričan, da bi se tudi v Solčavi v kratkem ne samo »bindiš« krulilo, ampak slišala tudi sladka (?) nemška beseda. Heil!« — Woschnagg m. p. — Slovenci, zdaj sodite, kdo dela pri nas preprij? Kdo izzivlje naše gorsko ljudstvo? Prusaški turisti! — Isti Polzer je pa tudi prečrtal pri Šturm sliko prof. Frischaufa s črnim, ter na njo napisal jeznoritno: »Windischer Jud«. O tej surovosti še ni zadnja beseda.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Vpričo Nj. veličanstva svetlega cesarja je bil v nedeljo ministerski svet, pri katerem sta bila tudi ogerska ministra Banffy in Lukacs, da se je določil skupni proračun za leto 1898. Žal, da se je vojni proračun zopet povišal za 4½ milijona. V nedeljo večer pa so se svetli cesar odpeljali v Budapešto. — Profesor dr. J. Hirn, odličen katoliški mož, je iz Inomosta poklican v naučno ministerstvo, da sodeluje pri preosnovi učiteljšč.

Česko. Pri dopolnilni državnozborni volitvi za kmečke ohčine karlinske je bil izvoljen kandidat mladočeške stranke dr. Heller z ogromno večino glasov proti radikalcu Sokolu.

Štajarsko. Grof Wurmbrand se je v nedeljo zvečer bolan vrnil s Koroškega v Gradec, ter se namerava odpovedati časti deželnega glavarja. Njegov naslednik postane morda kak nemški nacijonalec.

Koroško. Nemško gasilno društvo v Grabštajnu, kjer se je porodil zloglasni »bauernbund«, se je razdružilo. Ni ga škoda, ker mu je prva skrb bila ponemčevanje Slovencev! Nam je vsak nemški »fajerber« zelo nevaren.

Kranjsko. Dolenjski liberalci se neki močno sramujejo, da je njihov državni poslanec, dvorni svetovalec Šuklje, izstopil v tako kritičnem času iz »slovanske krščansko-narodne zveze«. — Namesto pok. Kersnika in Lavrenčiča bode dopolnilna volitev v deželni zbor dne 16. novembra.

Primorsko. Isterski deželni zbor se premesti iz Poreča, kjer slov. poslanci niti življenja niso bili varni, v Pulj. To pa je štiri lahonske poslance tako razkačilo, da

so se odpovedali poslanstvu. — V Kopru so zaprli tri laške študente, ker so razžaljivo o presvetlem cesarju govorili. Tako vam je skoro vse mlado laško seme!

Hrvaško. V Sjeničaku, kjer je med kmeti nastala rabuka in so tri uradnike v vilami ubili, so zaprli 200 kmetov; 30 kmetom pa so dokazali, da so se udeležili tega poboja. Preki ali nagli sod še vedno trajajo v 12 okrajih.

Ogersko. V torek so v državnem zboru začeli obravnavati o enoletni začasni avstro-ogerski nagodbi. Proti Avstrijcem so Madjari vsi lepo složni, kako pa je v našem državnem zboru? Ako se bo nagodba za nas sklenila pod tako slabimi pogoji, kakor je dozdej, imeli bodo to na svoji vesti nemški kričači.

Vnanje države.

Rim. Državni tajnik sv. očeta, kardinal Rampolla, je naznanil vsem papeževim poslanikom, kako da je laška vlada začela preganjati katoliške družbe.

Italijansko. Minister za javna dela Prinetti, je storil veliko »pregreho«, ker se je predrznil obiskati milanskega nadškofa, jednega največjih nasprotnikov sedanje italijanske vlade. Kako so vendar laški frama-sioni občutljivi!

Nemško. Kanclar knez Hohenlohe gotovo še to jesen odstopi. Naslednik mu bode bržčas kak general, ker bi cesar Viljem bojda rad odpravil sedanjo ustavo, ki ljudem daje preveč prostosti.

Rusko. V tej velikanski državi je letos slaba letina. V 14 okrajih utegne nastati lakota, vsled tega je milosrdni car Nikolaj kar ukazal, naj se kmetom v teh okrajih les in kurivo daje brezplačno iz državnih gozdov; tudi se naj začnejo staviti javna poslopja, da si reveži kaj prislužijo.

Črnogorsko. Knez Nikita je odpotoval skozi Reko na Italijansko. — V Podgorici se ustanovi prva posojilnica. Tudi se zgradi ozkotirna železnica od Primorja v notranje dele kneževine.

Turško. 20tisoč mož je pripravljenih, da odidejo v Grško Tesalijo namesto nerabnih čet tamošnje vojske. Turki še torej ne nameravajo zapustiti Tesalije.

Kreta. Na tem otoku se začneja lakota. 40 tisoč mohamedancev nima skoraj nobenega živeža. Med tem pa ustaši požigajo in opustošajo polja. Zato se je sultan iznova obrnil do velesil za pomoč.

Špansko. General Weyler je poklican s Kube domov; naslednik mu je general Blanco. Javaljne bo ta imel več sreče ko Weyler.

Azija. V Indiji in sicer na severozahodni strani so zadnji teden Angleži parkrat ustaše natepli. Vendar pa se še bodo Afridi, Mahmudi in drugi puntarski rodovi v svojih dolinah mesece in mesece branili. Afganistanski emir pa je svojim podložnikom prepovedal podpirati ustaške Inde.

Za poduk in kratek čas.

Popotna pisma iz Bosne.

V Serajevu, avg. 1897.

(Dalje.)

Zapustivši dervise in njih samostan, se vrnem v spodnji del mesta, sicer umazan, pa za tujca jako zanimiv, v »čaršiji«. Gotovo kakih 50 ulic — seveda ne širokih — se tu križa; na desno in levo pa same prodajalnice, bolj nizkim, majhnim hlevom enake tako, da komaj človek v njih stoji. Te prodajalnice so ob enem delavnice, kjer rokodelci izdelujejo vsakovrstne reči. Tu

šivlje čevljar nove opanke, tam razbija kovač s svojim kladivom, tam meri žid svoje blago in tako gre naprej na desno in levo. Tukaj je tudi živahno kupčevanje in prodavanje posebno po sredah; semkaj spravijo ljudje od vseh strani vsakovrstne reči na prodajo, sočivje, drva itd., vendar ne kakor pri nas, tam mora vse konj prineesti; eden mohamedan prižene 3—4 konje, težko obložene, enega za drugim, tu čaka mirno, dokler vsega ne proda. Kakor v nobenem evropskem mestu, tudi tukaj jedno ne manjka — v najobilnejšem številu zastopani so španski židi, ki so se tu že leta 1576. naselili, tem pridružili so se v bratski ljubavi tudi židje iz drugih pokrajin.

Sredi »čaršije« stoji največja in najlepša mohamedanska »hiša božja« v Bosni: Begova mošeja, tako imenovana, ker jo je nekdanji paša bosanski, Ghazi Husrev Beg sezidal. Pred njo je velik dvor s starodavnimi lipami, pod lipami znamenit studenec, kamor si hodijo mohamedani — kakor njim to koran, njih sveto pismo ukazuje, rok in nog umivat. Vstop v mošejo je slehernemu, tudi kristjanu dovoljen, tudi nam ga ni nikdo zabranil; vendar preden se nam je dovolilo vstopiti v mošejo, prinesel nam je sluga šolne, da smo je čez naše čevlje obuli. Pri vstopu se ne sme nikdo odkriti, kakor tudi pri judovskih tempeljih ne, ampak s klobukom na glavi si ogleduješ to res impozantno stavbo, enako grškim kupolam.

V notranjem bi zastoj iskal posebne oprave, le tla so pogrnjena s preprogami. V tej mošeji se shranjujejo dragocene, starodavne preproge, katere so nekdanj pokrivalo grob Mohamedov; te je poslala leta 1878. semkaj turška vlada, naj bi kot »svetinja« navduševala mohamedane v vojski zoper Avstrijo. — Pri izhodu na levo je shranjena krsta ustanovitelja tega svetišča, pregrnjena z dragimi pogrnjali. Na predvoru zagledaš nizek kamen, v sredi votel, imenujejo ga »aršin kamen«. V prejšnjih časih je opazil neki paša, da rabijo prodajalci različne »aršine« t. j. mere pri blagu, zato je dal napraviti pred svetiščem »mero«, po kateri je zamogel vsakdo zmeriti blago, katero je kupil, ter se prepričati, ali ni bil pri kupčiji goljufan. Znabiti bi bil tudi pri nas večasih potreben tak kamen, ker se ljudje tu in tam pritožujejo, kako se jim blago na potu iz štaeun proti domu krči. V zahodnem kotu tega doma stoji precej visok štirivoglat stolp z uro, katera kaže ne kakor naše po 12, ampak kar 24 ur. V »čaršiji« imajo imovitejši mohamedani svojo »čitalnico« (pa ne slovensko), tu se v veliki dvorani radi zbirajo, svoje časnike prebirajo, čibuk ali cigarete kadijo; tudi tujca neki radi gostoljubno sprejmejo, mu dober tobak ali črno kavo ponudijo — vendar mene ni ta sreča dohitela.

Smešnica. Teta reče Francetu: »France, le prav priden bodi!« — France: »Bom že«. — Teta: »To je prav lepo!« — France: »Ni prav lepo, ampak dolgočasno«.

Razne stvari.

Domače. (Mil. knezoško) so danes dopoldne bili toli prijazni, da so obiskali tiskarno sv. Cirila ter bogato obdarovali one osebe, ki so imele opraviti s knjigo »Acta et Statuta« o II. škofijskem zboru. Ta prvi obisk milostivega nadpastirja si bode naša tiskarna zabiležila v svojo zgodovino z zlatimi črkami.

(Načrt postave o kmetijskih zadrukah) je vlada državnemu zboru zopet predložila. Velika škoda, da se načrt ne ozira na narodne manjšine v deželah! Ako se temu ne bode ugodilo, bomo štajarski in ko-

roški Slovenci ravno toliko imeli koristi od te zadruga, kakor sedaj od kmetijske družbe.

(Cesarski namestnik,) markí Bacquehem, se je v petek, dne 8. okt. popoldne mudil v Konjicah, kjer si je ogledal bolnišnico družbe »Rudečega križa«, šole in cerkev.

(V vojnem proračunu) se je prvotno nahajala svota 806 tisoč gld. ki je bila določena v to svrhu, da se preskrbi vojaštvu vsak teden dvakrat topla večerja. Pri skupnem ministerskem svétu pa se je to odklonilo, češ, ta denar se naj prihrani za druge vojaške namene. Sevê, puške in topovi so bolj lačni, kakor naši fantje!

(Kontrolni zbor) za vojaške rezerviste se je v Slov. Gradcu vršil minolo nedeljo, dne 10. oktobra ob 10. uri, ravno ko je pozna služba božja. To je vendar škandal, da gosposka niti več za nedelje ne zna! Gg. državni poslanci, porabite to!

(Šolska vest.) Na slovenski dekliski šoli v Celju, v kateri č. šolske sestre s »prav zadovoljnim uspehom« podučujejo, kakor se glasi poročilo c. kr. okrajnega šolskega ogleda, je zdaj v 5 razredih 495 deklic, vsled tega se ta šola prej ko slej mora povečati.

(Izpit za učiteljsko usposobnost) se začne letos na mariborskem učiteljišču dne 2. novembra. Za izpit se je treba oglasiti do dne 28. oktobra.

(Iz Braslovč.) Ogenj je izbruhnil v nedeljo okoli poldne blizu cerkve v Braslovčah. Le napornemu delovanju ognjegasev se je zahvaliti, da je samo jedna hiša zgorela. Ogenj je nastal bojda po neki nepredvidni otročariji. — Dragoceni tlak je dobila cerkev v Braslovčah.

(Na razstavo na Ljubnem) v gornji Savinjski dolini se je prignalo čez 300 glav živine. Deželni odbor je zastopal g. Jelovšek, kmetijsko družbo pa cesarski svetovalec Müller.

(Zima sredi oktobra.) Toplomer je kazal v ponedeljek zjutraj v gornji Savinjski dolini 3 stop. pod ničlo. Celó okna so bila zakovana v ledenih rožah.

(Nove orglje.) Te dni je dovršil mariborski orgljarski mojster Jos. Brandl male, toda joka lepe orglje s 5 registri za župnijsko cerkev v Zabukovju blizu Sevnice. Ocenó o njih objavimo pri prvi priliki.

(Velik živinski sejem v Velenju,) ki se druga leta vrši dne 24. oktobra, bode letos v ponedeljek, dne 25. okt.

(Celjsko okr. glavarstvo) ima v nastopnih krajih in te-le dni svoje uradne dneve: V Mozirju dne 20. oktobra, v Ljubnem dne 21. okt., na Vranskem dne 29. okt., na Laškem dne 15. novembra, v Šmarijah dne 18. nov., v Konjicah dne 23. nov., v Mozirju dne 1. decembra in v Gornjem gradu dne 2. dec.

(Na straži.) Infanterist Karol Huth 87. pešpolka je bil v Celju na strelišču na straži v noči od dne 9. do 10. oktobra. Ob 1. uri pridejo k njemu precej vinjeni Janez Krašovic, Fr. Pavlič in Fr. Dorn ter ga z latami tako natepejo, da je dva dni pozneje umrl.

(Duhovniška sprememba.) Č. g. Anton Kolar, kaplan pri Sv. Petru pod Sv. gorami, je postal ondi provizor. — Župnija Sv. Petra pod Sv. gorami je razpisana do dne 17. nov.

Društvene. (Dijaski kuhinji) v Mariboru so darovali: gg. na duhovnih vajah na Slatini 26 gld., preč. g. kanonik dr. J. Pajek 20 gld., č. g. profesor dr. A. Medved 5 gld., č. g. M. Šket, župnik pri Sv. Rupertu nad Laškim, 2 gld. 50 kr., č. g. J. Menhart, kaplan v Ormožu, 2 gld., bl. gospa El. pl. Rabčević 5 gld., č. g. Fr. Klepač, župnik v Razborju, 2 gld. 50 kr., g. dr. Fr. Rosina, odvetnik in dež. poslanec v Ljutomeru, 5 gld. in pok. posestnica Jozefa Kmetič pri Sv. Marjeti ob Pesnici volila 10 gld.

(Družba za zidanje frančiškanske cerkve) Matere milosti v Mariboru šteje že nad 45 tisoč 200 udov. Res velikansko število, kakoršnega se nihče ni nadjal! Ko bi se tudi vedno vsi udje zavedali svojih dolžnostij!

(Slovensko katoliško politično društvo na Teharjih) priredi prihodnjo nedeljo, dne 17. okt. zborovanje ob treh popoldne v gostilnici g. J. Cajhna z dnevnim redom: 1. O novem pridobninskem davku; govori g. dr. Pipuš. 2. O sedanjem socijalnem stanju; govori g. Jean. 3. Kako je dosedaj gospodaril teharski občinski odbor; poročá gosp. tajnik Preskar. K obilnej udeležbi vabi odbor.

(V Trbovljah) ima katol. delavsko društvo prih. nedeljo, dne 17. okt., popoldne ob 3. uri zborovanje v gostilni g. Volavška.

(Velikodušen dar.) Pri duhovnih vajah na Slatini zbrani gg. duhovniki s svojim milostivim knezoškofofom so darovali »katoliškemu podpornemu društvu« v Celju 36 gld. Bog povrni!

(Bralno društvo pri Sv. Marku pod Ptujem) priredi v nedeljo, dne 24. okt. po večernicah v gostilni g. M. Čeha veselico z govori, petjem in prosto zabavo. Ker se posebna vabila ne bodo razpošiljala, vabi tem potom vse ude in prijatelje društva k obilni udeležbi uljudno — odbor.

Iz drugih krajev. (Samomor.) Na Dunaju se je ustrelil dne 7. oktobra grof Henrik Wurmbrand, sin bivšega trgovskega ministra in sedanjega deželnega glavarja Štajarske, grofa Gundakarja Wurmbranda. Mlademu grofu je bilo še le 19 let.

(Baron Dipauli), predsednik katol. ljudske stranke, je imel v ponedeljek v Lincu imeniten, Slovane pomirjajoč govor. Koncem tega govora je povedal, da je ministerski predsednik grof Badeni javno izrekel svoje obžalovanje nad tem, da se je dal zapeljati v dvoboje.

(Zmrznili meseca oktobra.) Z Reke se poročá: Dvanajst delavcev, ki so se vračali iz gozda pri Glanah, zajel je mraz in so se zgrudili k tlom. Jednajst jih je zmrznilo, samo eden se je otel. — Tudi na Dunaju je zmrznil neki 42letni možki, katerega so našli na »Šmelci«, ležečega na tleh.

(Carski denar.) Ruski car Nikolaj je daroval pri svojem obisku pariškimi revežem 100.000 frankov. Na vsacega reveža sta pripadla 2 fr. Jeden uradnikov je zaznamoval vsaki darovani frank, potem pa dal po bližnjih žganjarjih zamenjati bankovce za franke. Prepričal se je, da je večina revežev carjev dar zapila.

(Velikanski požari v ameriški preriji.) V Otawi, severna Amerika, gori grmovje prerije. 300 štirjaških milj je zgorelo in 2000 ljudij je brez strehe. Sploh je v Ameriki tako huda vročina in suša, da se je vnelo že silno mnogo grmovja in je veliko govedinih čred zgorelo.

(Potujoče podgane.) Na Niževavstrijskem sedaj podgane potujejo od kraja do kraja. Koder romajo, uničile so ves krompir in vso repo, in še celo ogrizle mnogo ljudij, ki jih preganjajo. Nekateri ogrizenih morajo ležati vsled ran. Ljudstvo je vse v strahu, ker so se podganam pridružile še miši.

Loterijne številke.

Trist 9. oktobra 1897:	34, 6, 29, 21, 68
Linc » » » »	75, 40, 1, 41, 80

Svilnati damasti 65 kr.

do 14 gld. 65 kr. meter — kakor tudi črna, bela in barvana **Hennebergova svila** meter po 35 kr. do 14 gld. 65 kr. — gladka, rižasta, karirana, pisana, damasti itd. (okoli 240 različnih baž in 2000 razl. barv, obrazcev itd.) Poštne in carine prosto na dom. Vzorci obratno. Pošta v Švico se plača po dvoje.

Tovarne za svilo **G. Henneberg** (c. in kr. dvor. lif.) Zürich.

Važno za gg. katehete!
 Zapisnik učencev in učenk za šolsko leto 1897/8, ki je jako priročen, se dobiva v **tiskarni sv. Cirila v Mariboru**. Pri naročbi naj se naznani število otrok. Zapisnik, okusno vezan, stane **40 do 60 kr.**

Posestvo v Mestnem vrhu ^{1/2} ure od Ptuja oddaljeno, obstoječe iz njiv, travnikov, pašnikov, host (gozdov) in ^{1/2} oral gorice, vsega skupaj 52 oral, se da takoj v celoti se zidano in z opeko pokrito hišo število 10 s potrebnimi gospodarstveni poslopji ali pa tudi v manjših oddelkih pod ugodnimi pogoji na več let v najem. Zemlja je posebno rodovitna in lega prijetna. Najemniki naj se oglasio pri 1-3

Janezu Gregorec,
 posestniku v Mestnem vrhu hšt. 36.

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)
 iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmaceutičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi
 pri Rogatec-Slatini. Preskušeni in potrjeni od zdravstvenih oblastev. Najstareje, najpristnejše, najreelnejše in najcenejše ljudsko

domače zdravilo, ki uteši prsne in pljučne bolesi, želodčni krč itd. ter je vporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvrdka **Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“**. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje ponaredbi. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znakih. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: Na angelja varha lekarno **A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini**. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštno postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnemu povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšnje zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica. 14-30

Adolf Thierry, lekarnar
 v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Zobozdravniško naznanilo.

Dr. J. Riebl

ordinira vsak dan za **zobobolne** v lastni hiši: **vrtna ulica** (Gartengasse) **št. 9 v Celji**.

Plombira in ustavlja umetne zobe in zobovje z zlatom itd., tudi brez potrebe izjemanja, ne ovira žvečenja, ne govorenja, garantuje za najpopolnejšo izvršitev, enako najboljšim dunajskim delom. Izdira zobe brez bolečin v plinovi veselni narkozi, pa odstrani zobne bolečine tudi brez izdiranja. 9-12

30 dni čas poskušnje.

5-letno pismeno jamstvo.

WERTHEIMOV
 šivalni stroji.

Jako izv. čisto tiho šivajoč

stroj za obitelji in za obrt.

Visok stroj za obitelji. gld. 35.50.

Vsak stroj, ki se v času poskušnje dobro ne obnese, v zamem na lastne stroške brez zadržka nazaj.

Agentov ni, zato prodajam za polovico navadne cene najboljšo robo. Zahtevajte cennike in obrazee šiva.

Pošiljam na vse kraje cesarstva. — Zaboju zastonj,

Razpošiljatelj šivalnih strojev **3-4 Louis Strauss**, zalagatelj društva c. kr. državnih in železniških uradnikov in učitelj. semenišča. Dunaj IV. Margarethenstr. 12. dn.

Gozdskih sadik in jabolčnih divjakov

ima v velikem številu in po ceni (ceniki na zahtevo gratis) na prodaj grofa **Geza Szápáry-ja** logarski urad v **Mura-Szombat** pri Radgoni. 1-2

Naznanilo in priporočilo.

Podpisani si usojam naznaniti slovenskemu prebivalstvu v **Gornji Radgoni**, da imam v svoji zalogi železnine: med drugimi železne

nagrobne križe,

močno pozlačene, vsake velikosti, po najnižji ceni.

Tudi **železna kuhinjska posoda** prav trpežna, žebli, vsa mizarska in in druga železnina se tukaj po najnižji ceni prodaje.

Štefan Kaufman,

na oglu poleg radgonske hranilnice št. 6. 3-4

Žganjarija

R. Wieserja v Hoči pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah.

Zdravilski konjak za boleznike in okrevance, kemično razložen in spoznan za čisto vinskno prekapnino. 47

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Cesarska cesta 18. Maribor. Gledališka cesta 18.

Kamnoseška obrt **Murnig-ovega naslednika** se priporoča za izdelovanje vseh kamnoseških del. 5-6

Velika zaloga grobnih spomenikov.

Prav nizke cene.

Anton Gaiser,
 posestnik.

Karol Kociančič,
 kamnoseški mojster.

Kdo pije
Kathreiner-
 Kneippovo sladno kavo?
Vsak

kdor ljubi okusno kavo, hoče zdrav ostati in si kaj prihraniti.

Ukradena
 je bila dne 29. avgusta t. l. 9 let stara kobilica posestniku in mlinarju **Jožetu Senica v Cvetkovihi**. Gnana je bila, kakor se je do zdaj zvedelo, preko dravskega mosta v Ptuj. Znamenja: Kobilica je po gorjem životu bela, po bedrah grošasta, ima kučet na lebi strani manjši; na zadnji levi noži nji manjka roga in ima na prsih (pod homotom) znamenje v velikosti krajcarja. Kdor bi kaj zvedel, naj to izgubitelju naznani, kjer bo dobil primerno dobro plačo.

Št. 3750

Oklic.

C. kr. okrajno sodišče v Gornjemgradu naznanja, da se dovoli dražba v zapuščino gosp. župnika **Franceta Sal. Ermenc-a** iz Luč, spadajočega zapuščinskega premoženja, sestojčega iz hišne, kuhinjske in kletne oprave, hišnega in poljskega orodja, živine, krme in poljskih pridelkov.

V to svrho odredijo se dražbe na

25., 26. in eventuelno 27. okt. 1897, vsakokrat od 9. ure dopoldne naprej, pričeni v župnišču v Lučah, in nadaljeva v hiši št. 107 na Ljubnem s pristavkom, da se bodo premakljivosti za cenilno vrednost izklicevale in proti takojšnji plači in odstranitvi največ ponujajočemu oddajale.

Zapisnik o inventaru in cenilu leži pri tem sodišču na ogled.

C. kr. okrajno sodišče v Gornjemgradu, dne 8. oktobra 1897.

C. kr. okrajni sodnik:
Dr. Fraidl.

Priporočba.

Gospod **Matija Šramelj**, urar, je naredil leta 1894. novo stolpno uro pri podružni cerkvi sv. Jakoba v Okonini, župnija sv. Francišek Ksaverij. Ura je sploh v vseh tečajih jeklena, z lahko težo (pezo) teče in glasno bije. Cela ura je izvrstno napravljena; sosedje in vsi župljani, smo s to uro prav zadovoljni.

V dolžnost si štejemo, da ga mi pohvalimo, ter ga vsem častitim župnijskim uradom najtopleje priporočamo.

Okonina, dne 10. oktobra 1897.

Jakob Černevesek, kjučar.

Naznanilo.

Štejem si v čast naznaniti, da sem otvoril svojo advokatsko pisarno v **Šmarji pri Jelšah**.

V **Šmarji pri Jelšah**, dne 1. oktobra 1897.

Dr. Jos. Georg,
advokat.

2-2

Posestvo s hišo

in gospodarstvenim poslopjem število 14 v **Placerjih**, občina Janeževci, župnija Sv. Urban pri Ptuj, na kateri je bila dosedaj obrtnija krčme in prodaja duhana zraven okrajne ceste, obstoječe iz njiv, travnikov in pašnikov, skupaj okoli 4 oral, posebno z rodovitno zemljo in prijetno lego, — in

Posestvo s hišo in gospodarstvenim poslopjem št. 89 v **Mestnem vrhu**, ¼ ure od Ptuja oddaljeno, obstoječe iz njiv, travnikov in pašnikov, dobra lega in rodovitna zemlja, skupaj 3 orale, se pod ugodnimi pogoji prodata. Kupec naj se oglasi pri

Tereziji Gregorec, 1-3
posestnici v Mestnem vrhu hšt. 36.

V najem se da lepo stanovanje s tremi sobami in kletjo v hiši, stoječe tik farne cerkve, ob dobri okrajni cesti, v prijaznem kraju pod zelo ugodnimi pogoji.

Ime lastnika pove iz prijaznosti upravnništvo. Kdor bi želel to stanovanje imeti, obrne naj se do lastnika. 1-2

Izdajatelj in založnik kat. tisk. društvo.

ZAHVALA.

Za mnogoštevilno udeležitbo pogreba pokojnega gosp. župnika pri Sv. Petru pod Sv. gorami,

Dr. Janeza Ev. Lipolda

zahvaljujejo se preuljudno vsem gg.: prečastitemu g. kanoniku, dekanu in župniku Janezu Ev. Bosini, kot voditelju sprevoda, g. pridigarju Marku Tomažiču, g. Josipu Mešičku, kot celebrantu in vsem drugim gg. duhovnikom; gospodu c. kr. višjemu komisarju in vodji okrajnega glavarstva v Brežicah Juliju pl. Vistarini, veleuč. gosp. dr. Jakobu Firbasu, kot požrtvovalnemu hišnemu zdravniku pokojnika, gosp. sodniškemu pristavu dr. Josipu Kotniku, slavnemu okrajnemu zastopu, velespoštovanemu in mnogoštevilno zastopanemu učitelstvu, pevskega zboru; vsem darilecem vencev in sploh vsem, ki so kakor koli pripomogli k sijajnemu pogrebu pokojnika.

Anton Kolar,
provizor.

Josip Hohnjec,

France Hudina,
cerkvena ključarja.

V vsakem pošto oddajnem okraji, v vsaki fari in po potrebi v vsaki občini, nastavi se razumna, delavna in zanesljiva oseba kot 17

zaupni mož in posredovalec

z dobrim in trajnim postranskim zaslužkom od nekega, mnogo let obstoječega, **avstrijskega** podjetja prve vrste. Pismene ponudbe pod „**V. u. G.**“, Gradec, poste restante.

Ponujam 1-12

pod zanesljivo pošteno postrežbo popolnoma **friško** blago: kavo, kilo po gld. 1'20, 1'30, 1'40 itd. rosine, cvebe, vampere, rožice, orehe, lešnike, mandeljne, pinole, češple, fige, citrone in arancine, kakor tudi izvrstnega čaja, ruma, čokolade, olja in parno pšenično moko.

Milan Hočevar, Celje, glavni trg.

Zaloga in posojilnica glasovirjev Berte Volkmar,

državno izkušane učiteljice na glasovirju v Mariboru, gosposke ulice 54. v pritličju,

priporoča svoj bogat sklad **Mignon-glasovirjev** za dvorane in koncerte, pianine in harmonije v najnovjših oblikah iz najslavnejših tovarn domačih in tujih dežel.

Prvotne tovarniške cene.

Novi glasovirji stanejo od 250 do 1200 gld.; harmoniji, po evropskih in ameriških zistemih od 60 gld. naprej.

Pismeno jamstvo! Plača na obroke!

Zmenjava in prodaja izigranih glasovirjev. — Posojila za najnižjo ceno.

Za Maribor in okolico edini zastop svetoznane trdke **Friderika Ehrbar**, c. kr. dvornega in kamornega izdelovalca glasovirjev na Dunaju ter slavnostne tovarne za harmonije **Rudolfa Pajkr-a & dr.** v Kraljevem gradu. 4-5

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravlja v lekarni k **Zrinjskemu**, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Trpotčev sok nepresežno deluje pri vseh prehlajenjih dišnih organov, ter je najboljšo sredstvo za prsni katar, kašelj, prsobol, hripavost in vratnobil. Tudi zastarani kašelj se s tem zdravilom v najkrajšem času da odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevaajo. — Izmed mnogih zahval spominjam tukaj samo ono:

„Velesenjeni gospod lekarnik!

Posljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno delajočega trpotčevega soka; potrebujem jih za svoje poznanke. Jaz sem od dveh steklenic od nesnosnega kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam. Priporočil bodem ta zdravilni sok vsem prsobolnim. Spoštovanjem — **Rudolf Ausim**, Na Dunaji, 20. marca 1897.“

Pazinaj se torej, da je na vsaki steklenici varstvena znamka t. j. slika bana **Nikole Zrinjskega**, kajti samo on je pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenici s točnim opisom je 75 kr. — Razpošilja se vsaki dan s pošto na vsa mesta in sicer proti predplačilu (priračunavši 20 kr. za zametek) ali pa po poštnem povzetju. — Cenik raznovrstnih domačih preskušanih zdravil razpošiljajo se na zahtevo zastopnj in poštineprosto. Lekarna k **Zrinjskemu**, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

6-30

Odgov. urednik **B. Ferk**.

Tisk tiskarne sv. Cirila.